

ערב חברים מספרים על מיכה - בית ספר לשריון - מדור נטר

דובר (?): מהשלב של הקצונה אני הייתי איתו בנט"ר, הייתי הקולגה שלו, הוא היה מפקד מגמת צנטוריון, אני הייתי מפקד המגמה השניה. מפקד המדור היה אבי. אחד הדברים שאני זוכר אותם חזק זה שאני הייתי עובד וקורע את התחת ועובד שמה. הייתה לו, הייתה לו שיטה. הוא היה מגיע בבוקר מחלק פקודות, לשני אחראי כיתות שלו, אחד מהם זה זרור שיושב פה והשני זה לוינסון. היה נותן להם פקודות, אחר כך הולך. אחראי כיתה השני שהיה לו, הוא אמר "אני הייתי כותב על המנהיגות של מיכה ספר". אפשר לכתוב עליו ספר. הוא היה בא ונותן פקודות וכל הדברים היו רצים, שום דבר לא היה מתפספס אצלו, היה מן שליטה, שליטה שהוא בכלל לא היה צריך להיות עם האנשים והוא נתן להם את הפקודות. אותי זה המון פעמים הרתיע, הייתי בא אל מפקד המדור, "הוא לא עושה שום דבר, הוא לא עושה שום דבר. מה? מה הולך לו כל כך טוב?".

מנשה: כי הוא אימן אותנו לזה. (צוחקים) הוא נתן לנו את המתנה, הוא היה מודיע בתחילת המחזור "חבר'ה יהיה לכם המון המון רגילות", איך הוא עשה את זה אני לא יודע. אבל הוא היה עושה לכולם יהיה רגילות. היה לנו בתחילת המחזור, "חבר'ה יהיה מחזור קשה, אני לא אהיה הרבה זמן פה" (צוחקים). ואז הוא גם המציא תפקיד חדש, "סגן מפקד מגמה". שם אותי סגן מפקד מגמה, היה אומר "יהיה לך הטבה". בתחילת העשייה המחזור היה עושה רשימה, "מתאריך זה וזה השלושה מדריכים האלה יוצאים, אני לא אהיה בהחלפה, ואתם יודעים, אתם תבואו תחליפו אותי. הרשימה אצל מפקד המדור, מנשה אתה רק תדאג שאם יבואו, תבוא ביום האמצעי, תבדוק שהכל מסתדר". והוא היה יוצא. וזה היה הכל דופק למה שכל החבר'ה ידעו שאם זה ילך טוב אז הכל יסתדר, יהיה רגילות יהיה חופשות, וזה מה שהדאיג בעצם את המדריכים.

גידי: האומנות של השליטה באנשים הייתה לו בנושאים האלה.

ישראל גרנית: כן, מיכה באמת סיים את שירותו ב-188 בגלל מיחושי בטן שהיו, מתברר לאחר מכן, שזה איזשהו מן אולקוס באיזשהו שלב. כך הוא בעצם הגיע למדור נט"ר (בבית ספר לשריון) לקראת סיום השירות הסדיר.

דובר (?) : אני זוכר את הימים הראשונים שמיכה הגיע ושובץ במדור נט"ר. באותה תקופה מבחינת המדור עבדנו בצורה די נמרצת. נדמה לי שהעברנו או קורס מפקדי טנקים מקצועות או קורס קק"ש (קורס קציני שריון). אני התרשמתי ממיכה כבר בימים הראשונים מהחריצות שלו למרות שפה אני שומע מרוב האנשים (צוחקים)9, אני אומר את זה בכל גילוי הלב, שלאורך כל הדרך דווקא היה משתמט. בשיחה הראשונה איתו הוא דווקא הצטער על זה שהוא עבר מיחידה מבצעית לבית ספר לשריון. בהמשך הדרך כמו שציינו כבר כאן, מבחינת עבודה, וטענתי כל הזמן שהוא היה, וגם בתקופה שהמחלה קצת הציקה לו הוא היה מגיע לעיתים די תכופות הוא היה עושה ביקור, נותן את ההנחיות שלו, בסך הכל העבודה הייתה ממשיכה לרוץ. מבחינת עבודה אני חושב שהיה פדנט בעבודה ומגמת השוט שהוא היה מפקדה רצה העבודה בצורה טובה מאוד. בשלב מסוים הבחור התחיל קצת להעלם מהשטח למען האמת. אבל סך הכל כמה שזכור לי ומלבד העבודה היה נוסע איתי הרבה, גר בהרצליה, נוסע איתי הרבה בערבים לכיוון השני. סך הכל אני חושב שמבחינת עבודה היה בחור חרוץ.

מנשה : על מדור נט"ר יש הרבה סיפורים ממיכה. הסיפורים היפים שמה זה קודם כל איך שהוא היה מסתדר, כאן עלו הרבה פעמים איך שהוא היה מסתדר, זה היה משהו שלא גילינו אף פעם, היה לנו לפניו היה לנו מפקד מגמה שלא הסתדר עם המדריכים, המגמה לא הלכה לסדר, היה ריב, מיכה הגיע פתאום הכל מסתדר. והיו לזה כמה סיבות. קודם כל למשל תדריכים, אז תדריכים מיכה היה יודע שהמדריכים לא אוהבים לרדת בשעות מסוימות לקרוא לכולם דווקא במדור, והיה מן, ידעו שאת התדריכים תמיד עושים במדור, אבל מיכה החליט לעשות לפי מה שהמדריכים אוהבים, היה אומר "חבר'ה איפה אתם רוצים את התדריך?" הם אומרים לו "במיטות בחדרים", אז הוא אומר "יפה, אז תביאו רק טמפו, כל אחד יבוא עם הבקבוקים נשב נעשה תדריך". והוא היה עושה באמת שם את התדריכים, הוא לא היה, בעניינים מקצועיים לפעמים הוא לא היה מתערב, לרוב בעצם. אבל רק מה שהיה נוגע בינו לבין מפקדת המדור שממש לא היינו פותרים, אז הוא היה ניגש, מסדר את העניינים ולא היינו יודעים איך זה היה מסתדר. היה סיפור כזה על מיכה, שהוא יכול לסדר בארבע מקומות דברים שונים, וכל הארבע הדברים האלה שמנוגדים אחד לשני יסתדרו. זאת אומרת הוא יכול לתאם שפה המגמה תעשה דבר כזה ושם המגמה תצא לשטח ויהיה עוד שיעור ולא יודע איך זה היה קורה, פתאום היו מספיק מדריכים היה הכל, סך הכל המדריכים של מגמת שוט לא היו שונים ממגמת מג"ח, כולם עברו את אותם קורסים. וגם בידע היו מדריכים טובים היו מדריכים פחות טובים. אבל מעניין שמגמת מג"ח, תמיד היו חושבים שהם לא טובים והיו משאירים אותם כל החופשים. בין קורס לקורס היו משאירים אותם לריענון והכנות ומלמדים אותם שוב ומגמת שוט לפעמים לא היו

יוצאים חודש וחצי הביתה. מיכה היה מסדר שאנחנו יודעים הכי טוב, איך זה היה אני לא יודע. היה סיפור על מיכה תמיד שזה הלך, ככה קראו לו בבית הספר, שאם, אמרו ככה, שאם יקרה משהו בשטח ואיזה חניך יעלם בשטח, ייהרג, משהו יקרה, אז מיכה יעלים את זה בצורה כזאת שאף אחד לא ידע שבכלל היה חניך כזה. היה לנו חניך אחד בעייתי, מיכה קרא לו, קראו לו אדגר, מיכה קרא לו "קוקו בקלאווה". הוא היה אוהב גם לעשות את הצורה שלו הוא היה עושה ככה באוזניים. והבחור הזה לא רצה לעלות על טנקים. הוא לא רצה. הוא היה, "אני באתי מתל מונד והייתי בכלא ואני אהרוג את כולם ואביא את החברים". יום אחד אמר מיכה, הוא לא אהב לדבר עם חניכים דרך אגב, הוא לא היה מרבה גם בשיחות איתם, אמר "תנו לי אותו לרגע". הכניס אותו לחדר דיבר איתו איזה שעה, הוא יוצא, פתאום אדגר הזה הולך לטנקים. חניך כרגיל. אז אני אומר לו מיכה מה קרה, הוא אומר לי "ששש סוד". אחר כך מתברר שכל המגמה חושבת שיש לנו איזה פרח שהגיע לדרגת קצונה והוא עכשיו מפקד המגמה. מה מתברר, מיכה הלך סיפר, הוא אמר לו "למה אתה לא רוצה להיות במגמה?" אז הוא אומר לו "תשמע, אני פושע כל החבר'ה שלי 24 אני באתי מכלא, מה פתאום שאני בטנקים? החבר'ה שלי יצחקו עלי. אני קרבי, פתאום כל החבר'ה שלי "45". אז מיכה אומר לו "אבל תראה, גם אני. מה אתה חושב שאני? אתה חושב שאני נולדתי במקום טוב? תשמע אני יותר גרוע ממך, אני הייתי בכל מיני מקומות וגנבתי והכל, תראה אני עכשיו קצין מה אכפת לך לצחוק ככה על הצבא?" אז הוא אומר לו "תשמע אני לא אסכים", אז אדגר הזה אומר לו "תשמע אני לא אסכים אני אביא את כל החבר'ה שלי הם ירביצו לכם באזרחות". אז מיכה אומר לו "תשמע מה אתה חושב שרק לך יש חבר'ה? אתה חושב שאם אני אבוא לתל מונד פעם אז ירביצו לי? תבוא פעם לאיפה שאני גר, תראה איך ירביצו לך כל החבר'ה שלי. שריקה אחת שלי כולם", ואז הוא התחיל להעריץ אותנו, מה זה, והלך סיפור. אחר כך הבעיה הגדולה הייתה זה היה הזיוודים, ידוע שחסר זיוודים בטנקים. ובסיום מחזור צריכים להחזיר זיוודים וחניכים חותמים (טופס אובדן ציוד) 1065. מה שפחדנו ביחוד זה שהמדריכים בעצם חתומים על הזיוודים ולא החניכים. ומה שקורה שהחניכים לא ידעו את זה, אבל איך שלא יהיה זה היה בסוף מגיע אם זה רציני למדריכים. אז הוא היה ניגש לאפסנאי מדבר איתו, הוא היה מסכם איתו באיזה שעה יבואו. נגיד בשעה שתיים, כבר בשש בבוקר כל הזיוודים היו מוכנים לפני האפסנאות. ואז הוא היה אמצעי לחץ על הזיוודיה, שהכל יסתדר שהכל ירוץ יותר מהר, ובמקום בשעה שתיים בעשר כבר היו מכניסים זיוודים. אז איך הוא היה עושה את זה? כל הזיוודים שהיה לנו עודף, הוא היה משאיר בצד, והזיוודניק מתחיל להכניס דברים. פתאום כל כך הרבה חסרים, כל כך הרבה 1065, אז הוא נכנס לדבר קצת עם הזיוודניק ופתאום הוא אומר "תביאו לי את שלושת הבוקסות האלה שנשארו בחוץ". פתאום זה במקום מפתח פתוח. הוא היה גומר את זה בחליפין כזה, שלא היו

בכלל 1065. פעם היה חסר קרנף מכשיר א' א' וזה נסתם בצורה כזאת שלא ידענו איך זה קרה. בסוף זה שוב התגלה והיה אחר כך משפטים ותחקירים אבל הוא עשה חילופין כאלה. מה שהוא אהב בייחוד זה לנהוג בטנקים, אני לא יודע, פה אמרו שהוא לא אהב לנהוג, אבל כנראה שזה דבר שבא כפריבילגיה לנהוג בשטח אז הוא היה אוהב לנהוג. מה שהיה קורה בשטח היינו אוהבים גם לגמור מהר, זה אבק וזה היה קיץ, לא אהבנו את זה כל כך. אז הוא היה אומר "חבר'ה צריכים לתת 50 דקות, חבר'ה 45 דקות זה גם טוב". זה יספיק הם בין כה כבר אין להם זמן, ואז הוא היה אוסף את כל השאריות שוט, צריכים לחזור בשתיים, טוב, הוא היה אומר "אני לוקח את הטנק". אז אני הייתי מתווכח, "לא, אני אנהג", "לא, אתה תעמוד בצריח". אז היינו מתחלקים חצי - חצי הדרך הוא לוקח, היינו חוזרים עם מלא אבק. גם עם האוטו שלו הוא היה יודע להסתדר, זאת אומרת עם הפרטי. אף אחד אסור היה לו להכניס לו רכב, אסור היה להכניס רכב פרטי לבסיס. פתאום איזה קרייזלר עומד ליד המדור, לא הבנו של מי. מיכה נכנס "חבר'ה אני נוסע הביתה מי רצה לבוא?" "מה מיכה שלך?" "כן", "איך הכנסת את זה?" "סידורים, עניינים", (צוחקים). "מיכה, איך? גם אנחנו רוצים להכניס". בסוף מתברר שהיה ניגש לש.ג. הוא היה נכנס בלילות, היה נכנס לש.ג. "יש לי איזה פתק ואני רק רוצה רק רגע להיכנס" ואז הוא היה משאיר את זה. את המכונית שלו שהוא היה נכנס מ-650, עושה סיבוב, אף אחד לא ידע בסוף איך שהוא עושה את זה כל כך טוב. זה הדברים האלה שהוא ידע להסתדר טוב, זה גם באים לידי ביטוי בעניין הזה שדיברנו מקודם שהוא היה נותן הוראות. ההסכם שלי עם מיכה היה, שהיות ואני גר בטבריה, אז מיכה ייצא ביום ראשון. היה לו גם פתק קסמים כזה, הוא היה אומר לי "אם ירצו אותי פה תדע שיש לי את הפתק הזה". מה זה הפתק? הוא צריך לאכול 3 ארוחות בבית, משהו כזה (צוחקים). אז הוא תמיד היה מוציא את הפתק הזה היה אומר "מנשה זה מה שיעזור". אז הוא היה אומר "תראה מנשה, אני אהיה פה ביום רביעי אז אתה תוכל לצאת הביתה אני אסדר כבר הכל עם מפקד המדור". ולפעמים הוא היה בא ממש חיזור, "אבל מיכה מה יש לך?", "לא אכלתי היום כואבת לי הבטן וזה, אבל אתה יודע מה? תצא תצא", אחרי חצי שעה הוא גם היה יוצא. איך, הוא תמיד היה מסתדר עם זה.